

СЛАВНИ БЪЛГАРСКИ ПОБЕДИ

8

ДОЙРАН

ПОДВИГЪТ
НА ГЕНЕРАЛ ВАЗОВ

През Първата световна война България станала съюзник на Централните сили – Германия, Австро-Унгария и Османската империя, воюващи срещу страните, обединили се в другия военно-политически блок по онова време – Антантата, или Съглашението. Причината била дадените ѝ гаранции, че ще може да постигне националния си идеал – да присъедини към територията си загубените след Втората балканска война земи, населени с българи.

На 1 октомври (14 октомври – нов стил) 1915 година страната ни обявила война на Сърбия. Българските войски преминали границата ѝ и започнали настъпление. До края на ноември разгромили огромната сръбска армия и подпомагащите я две френски и една британска дивизия и стигнали до сръбско-гръцката граница. По нареждане на германското командване, ръководещо военните операции на Централните сили, настъплението било спряно. Започнала позиционна война – защита на укрепените позиции.

Фронтната линия се простирала между езерото Дойран и река Вардар, където високата и трудно преодолима стена на планината Беласица се разделя на няколко по-ниски хребета. Българското командване преценило, че най-вероятното направление на бойните действия на противника ще бъде срещу по-достъпния за настъпление Дойрански участък от фронта – около шест километра, затова били положени усилия за укрепването му. Постепенно били изградени множество бункери и дълбоко вкопани укрития, добре защитени оръдейни площадки и картечни гнезда, подземни галерии и окопи, а предните линии били опасани с телени заграждения. Един от наблюдателните пунктове бил на връх Кала тепе, където имало укрепление – подземна галерия, достигаша десетина метра дълбочина. Англичаните го наричали „Окото на дявола“, защото оттам българите могли не само да наблюдават придвижванията им, но и да определят целите на артилерията.

